

"LAU" ZNÁMKA.**Káva 20. století.**

Vezměte si ji s sebou domů ballík a náležitěji vyzkoušejte. Není taková, za jakou ji prohlašujeme, totiž "nejlepší káva za tu cenu," pak vám obchodník vrátí vaše peníze.

Žlutý balíček.**JOE HAVIAK,**

Crete, Neb.

44x13

F. V. SHABATA,

Wilber, Neb.

J. Soudce Wild oddal na radnici 9. máje pana Clarence Frauforter se slečnou Marii Královou. Oba jsou z našeho okresu.

Ve Wilber zemřel dne 14. máje ve věku 70 let po několika dních nemoci pan Jos. Havel, který již přes 30 let bydlel v našem okresu. — Zanechává zde tři syny, F. J. Havala ze South Omaha, Augusta a Josefa Havala a jednu dcera, paní Pošpišilovou a starou manželku. — Truchlicem projevujeme naši soustrast. V pátek odbýval se pohřeb za velkého účastenství přátel. Pan J. A. Hospodský pronesl slova útěchy v domě a na hřbitově.

Firma Kohout, Táčkovský & Spol. koupila v tyto dny-loty, na kterých se nalezá obchod jejich s farmářskými stroji, od M. C. Blakelyho za \$2,000.

Mezi jinými, kteří minulý týden jeli do Lincoln, byl pan Václav Kohout s manželkou, pan Adolf Chab s manželkou, paní Jindrová, paní Josef Hynková a pan Josef Honzík.

Manželka pana Ed. Korbela s děckem meškala u rodiny Dra. Siemečka ve Swanton přes neděli.

Pan Jan Divoký, blízko Dorchester usazený, měl v pátek nehodu. Ruka se mu zachytily do drolice na kukuřici a byla tak rozmačkána, že musil lékař jeden prst úplně odjemout.

Když minulý pátek pan Štěpán Skohil u Crete byl s rodinou ve městě, vkloupal se zloději do jeho domu a odnesli zlaté hodinky, něco žádavství a \$10 na peněžních. Farma jeho je blízko železnice a myslí se, že asi pobudové použili nepřítomnosti rodiny ku krádeži. Však se jim nyní nebude na této farmě dařit tak dobře jako vždy jindy.

Zajímavý program připravila pro přítele a rodiče žáků ve škole zvané Bertieville School, dne 9. máje učitelka sleč. Jennie Zajíčková. Byl poslední den školy a školní buďova naplněna byla přáteli, kteří pronášeli jen slova chvály o pěkném programu. Z výsledku box supper v této škole 28. března koupili žáci pro školu pěknou skříňku na knihy.

Dne 28. máje odbývali se budoucí graduation obřady naší vyšší školy. Jest tentokrát 7 žáků a opět větší část Čechů. Slečny Carrie Boháček, Olga Wondra, Emma Anthony a z

hochů Bert Meisenbach, Emil Storkun, Harry Shary a Lawrence Wild. Divadlo sehrálo den před tím, totiž dne 27., "When Knighthood Was In Flower."

Pan August Havel přijel ze So. Omaha na pohřeb svého otce Josefa Havala.

Wilber, Nebr., 17. květ. Milé čtenářky W. L.:

Tak už jsem si s vámi dlouho neohovořila a víte, co mi tak leží na srdci? Včera po schůzce jste si tak každá vypravovala, co už máte ušít, co ještě ne a tak dále, a tak dále. A tu mi tak přišlo na mysl, jaký rozdíl je se šitím nyní a za doby když já byla dívkou. Vím, že se nyní musíme každá také činiti, abychom myší brzy pošlo, to víte, jarne vyklenutí, zahrádka a což teprve zně, to není teprve čas! Ale před je nyní vše lehč. Můžeme jít do města a za jeden den koupíme skoro vše, čeho je potřeba a to ušít. V době mého mládí, v té dálce doby, na kterou vzpomínám s takovou láskou vzdor mnohem nedostatkům, kterých nám bylo zažít, bylo pravidlem, že každá hospodyně koupila stučku či dvě plátna hned po vybrání korny a počalo se šít na celoroční potřeby. V době tak skromného žití bylo skoro bez výjimky plátno to vždy nebilén, neb to souviselo vše s naším zvykem, jednoduché a přísné držení se jen potřeb. Casto vzpomínám, kdyby byla ubohá moje matka tušila, s jakou závislostí pocházela jsem na kamarádky, které nosily snobibilé sukénky, jak jsem se cítila vždy odstrčená, se svými ze žlutého plátna, byla by jistě přidala raději ty 4 neb 4 centy na yard, třeba ze zkušenosti věděla, že se spíše roztrhá, aby mně ušetřila dětskou lhost nad tímto hrubým plátnem, které ještě k tomu muselo se vždy srážeti před ušitím. Tehdy přišla na mě co děvče první práce sešítat poslanku z tohoto plátna. Musely se sešítat rukou, aby, až by trochu uprostřed hilly, mohly se rozpárat a strany opět sešít. Bezpochyby mně práce ta neškodila, seděti a těkáním plátnem na kolenou, jehlu se 40. nití navlečenou a obhazovat, obhazovat, obhazovat, ale — ale revoluci v hlavě proti tomu plátnu vymýšlet. A přece vzdor tomu bylo něco povzbuzujícího při pohledu na velký šicí stůl v parádní světnici pokrytý připraveným šitím a měli jsme se na co těšit. Měli jsme tehdy také už stroj, ale ne tak dobrý, jako je ten od Hospodáře, tomu rozuměla jenom naše stará teta a když ta někdy "strajkovala," — ta mašina, ne ta teta — tu měla vždy žabička radost, neb dle jejího měli jsme prsty dřívě než makinky a bez toho prý tomu nevěřila. Na to vzala do ruky šít, jehla se jen kmitala sem a tam a zajistě my bychom nyní nedovedly takové úhledné stehy

sešít v ruce. Poznávám nyní, když

mám dítky své, že i matku trápila hrubost toho plátna, ale nikdy si nestěšovala a nám vždy říkala, že čistota a pořádek platí nejvice při ústroji, přec ale kdykoli jí čas dovolil, opustila tisícere jiné povinnosti a často i použila chvíli, kdy tak ráda čítávala knížky (tehdy nebyly tak lehké k dostání) a tu bnd' při háčkovala malý kraj neb obšila vyvýšené coky na našem prádelku, které hned se zdálo vše přizpůsobilé pro takové slečinky, jakými jsme se cítily být, třeba nevyhovovaly úplně našim touham po šitových krajích a výšivání. I šatecky naše mimo ruční práce naši upravované matinky neměly jiné ozdoby mimo sámků, a ty proto, aby rok od roku se mohly vyponíšti, dle toho, jak jsme rostly a když vyrostla ze žatou jednu, musela je nosit druhá a já co druhá holka v rodině za svého mladšího mohla nové šaty na rukou spočítat. — Ale přece při vši naši sporivosti, která některém dítěti způsobila mnoho lítosti, vidím, že něco v našich domácnostech chybí, co útlulnost a lásku k domovu zabezpečuje. Jít do obchodu a koupiti vše hotové nemá tu výhovu, ani nepřináší na vás tolik, jako připravovati vše doma a běhat ze dštu do dštu, chtít jistou barvu látky přizpůsobit, není s to vynahradit nedočkavost při barvení látek doma. — Tehdy v jinak prázdném času šilo se pořád a tu nezbývalo času na přemýšlení o sklamání nějakých idejí. Teď' se toho hospodaření a zvláště ve velkém městě skoro až lekám, všude nejlepší pořádek, vše dle hodin pravidelně se spravuje, voda a elektrická světla do domu zavedená, vše hotové po ruce, a nad domácností jakési ticho padá, čekají — nač? Čekají na něco z vějného života, by je vyburcovalo, nic je netříš, není pro ně žádná novota, takže někdy jsou v té zaháčce až utopeni. — Nemohu se vymyslit v postavení tak bohaté dámě, bych nebrala zájem o správě mého domu, musela bych jednou za čas užít zas té radosti hospodařené, kupování nových zásob, chtěla bych i švadlenu poslati domu a sama vystříhat a šít šatecky na ty moje neposedy a ačkoliv bych nikdy neobhazovala poslanku ze žlutého plátna (ne, to by bylo přece moc), nechála bych v mém domě miti ničeho, čeho jsem nebyla sama vybrala a nějaký steh nevěšila. Za dobu mého mládí, pravda, že až příliš nám bylo pracovati, a která tehdy hospodyně neměla v ruce vše obroubené, no to bylo už něco z města. — Vyrostla jsem z těchto náhledů a ráda používám lehčí způsob, ale vídám, že kleťba padla na naše ženy ten jejich stálý shonem po méně práce. Myšlenka stále "jen ne pracovat" nevypěstovala nějak dobrý charakter, následkem toho máme dnes velký počet našich žen velmi lenošivých, jest to úplná reakce z doby, kdy naše matky přespříliš pracovaly, ale kdyžadlo hodin opeř se vráti a ženy naše zase budou se vše s pýchou a láskou věnovati své domácnosti. Nemluvím k vám snad nějaké kázání, kterému nerozumím, neb není jedna část denní práce, kterou jsem už nezastával, od vydržení kurniku do připravování chutného nedělního oběda. Krok po kroku, rok po roku konám tyto tak zvané jednotvárné práce, a vím, že není v životě bohaté ženy, která má na starosti jen zábavy a tolety, žádný tak zajímavý čas, jako když my pereme, drhneme nebo říjeme pro své milé. — Jen jedno někdy v našich tichých maloměstských domácnostech ruší nás klid. Není nám dopřáno cestovati, než nám dopřáno dívky a krásy světa užít, často poučné přednášky navštěvovati a to nás někdy hněte, ale časem zas i to přejde. Já někdy dělávám si marné starosti myšlenkou, že mili více peněz, mohla jsem být lep-

E. J. Špirk dřevařský závod

WILBER, NEBRASKA

Dobrou zásobu dříví všechno druhu a každému ručímu za nejvyšší uspokojení a přiměřené ceny.

Každý, kdo posílá pro dříví a jiné zboží jinam, nejen ubližuje obchodníkům v městě kde obchoduje, ale též sám sobě, poněvadž neuspívá-li obchodník, nemůže prosipat rolník, a naopak, obchodník nemůže prosipat bez podpory farmera.

Podporujte vždy domácí průmysl, poněvadž peníze z města vyslané, jsou dobré města ztraceny, — kleďte peníze v městě nechané působí dobro všem bez rozdílu.

37-tf

POZOR!

Jestli potřebujete dobrou sazečku, listr, neb jízdní pluh, my máme ty druhy, které vás uspokojí. Máme mnohem větší zásobu letos, než jsme měli kdykoliv dřívě. To je co všichni chcete, neboť máte lepší výběr a obdržíte nejlepší. Jen přijďte a zeptejte se na ceny zboží a ušetříte peněz.

My máme dobrou záruku za naše zboží.

V úctě.

45tf

PRŮCHA, SYN & RICHTÁŘÍK, WILBER, NEBRASKA

1883 H. BINGER & CO. 1906 JOS. HYNEK.

Obchod stavebním dřívím.

Všechno druhu stavebního dříví pro vnitřní i venkovní potřebu. Stavební materiál všechno druhu. Plotové kály, okna a dvířka. Nechte si vše pořídit a vypočítat u nás a my Vám uspoříme peněz.

Uhli!

Vápno!

Cement!

Cihly!

KUNC & SNYDER

REZNICKÝ A UZENÁŘSKÝ ZÁVOD VE WILBER

Jáme vždy hojně zásobeni všechny druhy čerstvého masa a jemných uzemářských výrobků. Za kůže, hovězí a vepřový dobytek platíme vždy nejvyšší tržní ceny. Naše heslo: "Čistota a poctivá váha!"

Si ženou, více vzdělanou, sečtělou, atd., a tu mě uspokojuje myšlenka, že bych též měla více času být horší. — A tu nás uspokojuje to naše pravé nábožensví, a to jest nescházet s cestou, běhat povinnosti, či konati ty, jež před námi čekají a to jest práť, vařit, šít a vše dělat vše dřevo, co jest nám činiti. Proto vídám, že všechny tyto způsoby učestní práce nejsou spisou. — Vím, co dobrých karakterů vypěstováno v době (dle mládeže naší) dřívě! — Jistě nevím, co mi to tak napadlo, se takto rozepsat, ale je to asi proto, že jsem měla celý večer čas a tu je hned vidět, že by bylo třeba lepší, když bych musela opět žluté plátno obhazovat. — Proto se ale na mne nezlobte. Srdečně vás všecky zdraví. Tetka z Big Blue.

vozů pro malé dítě, a doveze je na hřbitov. Ovšem miněno tim jen těch, kteří pro mládi nemožno nechat jít pěšky a jichž rodiče nemají svých povozů.

V případě nepříznivého počasí budě slavnost odložena na neděli příští.

50x2 -
Pořádající výbor.

Oznámení.

Ve výroční schůzi Západní Pojistující Jednoty proti ohni a blesku v Brush Creek Prec., Saline Co., odváděn dne 17. května 1908, byli zvoleni pro příští rok následující úředníci: Předseda, Josef Pisař; tajemník, Frank Režný; pokladník, Frank Novák; ředitel spolku Karel Slepčík; Viktor Mika, Emil F. Chub, Josef F. Pitt, Rudolf Prince, Ignác Novák, John T. Maryška, John Režábek, J. J. Řípa.

Za Západní Podporující Jednotu Fr. Režný, taj.

1884—1907

Jan F. Špirk veřejný notář

WILBER, NEB.

Všechny práce notářské vyhotovené jsou levné a správně. Zásilky peněz obstarávají se bezpečně do všech dříve Evropy. Přepravní lístky prodávám pro všechny české společnosti. — Odbor pozemkový hledí p. V. O. Špirk. Pozemky rozdělných druhů a cen, domy a loty máme na prodej v hojnosti.

ČTĚTE!
Nastala doba, kdy každá hospodyně pomýšlí na čistění atavení a kdy pozoruje, že koberce a linoleum atd. musí být nové. Jsme na starém místě, ale máme novou zásobu.
45x4

Koberce, linoleum, matting, rohožky a záclony. Máme též nový výběr všebo nábytku a nejnovějších kočárků.
PORROBNICTVÍ SE VĚNUJE TA NEJVĚTŠÍ POZORNOST.
ED. HULETZ & SPOL., WILBER, NEBR.